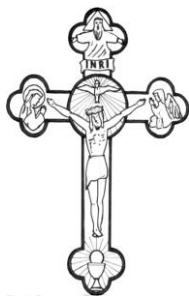

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Travanj 2015. • Godina IV. • Broj 38

Sretan i blagoslovljen

USKRS

Uredništvo

**SVOJIM USKRNUĆEM KRIST JE OSTVARIO
POBJEDU ŽIVOTA NAD SMRĆU, DOBRA
NAD ZLOM,
MIRA NAD RATOM, SLOBODE NAD
ROPSTVOM.**

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati

Radnim danom: Sveta misa u 07.00, a ponedjeljkom u 18,00 sati.

†††

Raspored događanja kroz mjesec TRAVANJ 2015.

1. travnja	Srijeda Velikog tjedna	Sveta misa u 07.00 sati
2. travnja	Veliki Četvrtak – misa Večere Gospodnje: za članove bratstva Presvetog Sakramenta	Sveta misa u 19.00 sati
3. travnja	VELIKI PETAK (Post i nemrs) – Služba Muke Gospodnje (obredi Velikog Petka)	Služba u 18.00 sati
4. travnja	VELIKA SUBOTA (misa bdijenja)	Sveta misa u 20.00 sati
5. travnja	USKRS - Kolekta za biskupiju - Molitva za duhovna zvanja	Sveta misa 08.00 sati i 10 sati (pro populo)
8. travnja	Misa za narod (pro populo)	Sveta misa u 07.00 sati
12. travnja	Nedjelja božanskog milosrđa – MALI USKRS	Sveta misa u 08.00 sati (pro populo) i u 10 sati
15. travnja	Misa za narod (pro populo)	Sveta misa 07.00 sati
19. travnja	Nedjelja sakramenta; za članove bratstva Presvetog Sakramenta. PRVA PRIČEST	Sveta misa u 08.00 sati Sveta misa u 10.00 sati (pro populo)
26. travnja	Procesija s kipom svetog Roka i pjesma svecu Misa za narod (pro populo)	Sveta misa 08.00 sati Sveta misa 10.00 sati

Napomene:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- 1. travnja (srijeda) Sveta misa posvete ulja u Dubrovačkoj katedrali u 18.00 sati;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

ISUS I JERUZALEMSKE ŽENE

Da li je to slabost ženâ, istinska privrženost ili sućut prema čovjeku koga žele pogubiti – vjerojatno se neće nikada točno znati. Ali zabilježeno je da su jeruzalemske žene uzele dijela u otkupiteljskoj žrtvi. Neke od njih držale su djecu u naručju, a neke su im pokrivala oči da ne vide. Djeci su oduvijek branili vidjeti bol pa i samu smrt.

Isus nije slijep i nijem prema toj činjenici. Odvaja se od križa i u trenutku je sav njihov. Riječ utjehe nije lažna hrabrost ili prikrivanje vlastitog trpljenja da bi time kasnije zadobio nečije veće sažaljenje, nego čudesna snaga ostvarivanja poslanja... Žene su odjednom shvatile što je proreкао davni Izaija: "Tješite, tješite moj narod. Recite srcu Jeruzalema da mu se ropstvo dokonča..."

Sveti Matej u Evanđelju navodi kako se Isus ukazao ženama među kojima je bila i Marija Kleofina: "One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: 'Zdravo!' One polete k njemu, objuče mu noge i ničice mu se poklone. Tada im Isus reče: 'Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!'" (Mt 28, 8-10).

Te žene koje su pratile Isusa već u Galileji, a u vrijeme njegove muke pokazale veću hrabrost nego muškarci, zaslužuju istinsku pažnju i štovanje. Isus je za njih bio učitelj, kojeg su ljubile, željele mu

dobro, slijedile ga i služile. Njihova vjerna ljubav na Veliki petak i briga za Isusovo tijelo nešto je izuzetno lijepo i potresno u ljudskoj povijesti. Zbog toga su ih brojni umjetnici prikazali pod križem i na putu prema Isusovom grobu. Primjer svete Marije Kleofine i njezinih dviju imenjakinja, vjernih, tihih, skromnih i uslužnih žena, poziva nas da i mi u životu uvijek budemo blizu Isusa.

SVETA MARIJA KLEOFINA

Svetu Mariju Kleofinu, majku apostola Jakova Mlađeg, slavimo 9. travnja. Bila je rođaka Presvete Djevice Marije. Njezini sinovi se nazivaju "braća". Tim semitskim izrazom se naznačuju također i rođaci. Ona je pristupila Isusu kao učenica. Pripadala je učenicama koje su pratile Gospodina po svoj Galileji.

Njezina je sina Jakova Mlađeg Isus izabrao za apostola. Sveti Ivan evanđelist svjedoči da se Marija Kleofina nalazila u okruženju pobožnih žena što su s Presvetom Djevicom Marijom i Marijom Magdalenom molile podno križa na Kalvariji: "Uz križ su Isusov stajale Majka Njegova, zatim sestra njegove Majke Marija Kleofina i Marija Magdalena." (Iv 19,25). U Evanđelju svetog Marka se spominje kao Marija Jakovljeva, jer je majka apostola Jakova Mlađeg. Očevdac, sveti Ivan evanđelist piše: „Kod Isusova križa stajale su njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina i Marija iz Magdale“ (Iv 19, 25). U tom trenutku, najpresudnijem za povijest čovječanstva, pod žrtvenikom križa stajala je i Marija Kleofina. Ostala je na Kalvariji i nakon Isusove smrti, bila nazočna njegovom pokopu, a na uskrsno jutro pošla je s ostalim ženama na grob da pomaže Isusovo tijelo. "Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa.

I prvog dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob. I razgovarahu među sobom: "Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?" Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše doista veoma velik. I ušavši u grob, ugledaju mladića zaogrnutu bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplašise se. A on će im: 'Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta gdje ga položise. Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kako vam reče.'" (Mk 16,1-7)

ŠIMUN CIRENAC

Godina rođenja nije poznata. Negdje bi to mogle biti tridesete godina prije Krista. Mjesto rođenja je Sjeverna Afrika, u Cyreni (područje današnje Libije). Radi se o židovu koji je živio na tom području. Ime – Šimun, poznat kao Šimun Cirenac. Mjesto gdje je taj čovjek živio bila je očito prilično velika židovska zajednica.

Jednog dana umoran vraćao se s polja kad je ugledao kolonu ljudi koja se kretala gradom i koja se u tom trenutku zaustavila. Nešto se događalo u neposrednoj blizini što ih je sprječavalo da nastave put. Nije ga se sve to ticalo, ali znatiželja ga je privukla bliže povorci i najednom se našao u središtu. Šimun se progurao kroz masu ne bi li bolje vidio što se događa. Rimski su vojnici upravo vodili osuđenike na brdo iza grada. Vodili su ih tamo zbog jednog jedinog razloga, da bi ih tamo smaknuli. Bila su trojica. Isus je zateturio i činilo se da će ponovo pasti. Više se nije micao. Nestrpljivi stražari. Tražili su nekoga da pomogne Isusu. Netko od vojnika je to primijetio pa je brže-bolje uhvatio baš njega – Šimuna Cirenca. Nije mu ništa drugo preostalo nego da pomogne. Rimski vojnik je zakon. Da li se bunio, otimao, psovao? Ništa se ne zna. Ali ostaje činjenica da je križ pomogao nositi baš on. Zašto baš on? Možda se sjetio da je čitao u psalmu: „Oslobodih od tereta rame njegovo... U tjeskobi si zavapio, i ja te izbavih“ (Ps 81,7). Važno je da je toga dana bio ondje, Šimun prolaznik.

„Kad ga dovedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca, koji je dolazio s polja, i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.“ (Lk 23, 26).

ČUVAR VRATA HRAMA

Starac je sjedio pognute glave i strpljivih leđa dok su jalove optužbe njegove srdite žene padale oko njegovih ušiju. Kao beskrajn vodopad pljuštala je neprestana paljba njenih predbacivanja: "Glupi sjedobradi starče, zašto si gubio vrijeme oklijevajući na putu? Tvoj otac, i njegov otac, i otac oca njegova, svi su bili čuvari vrata hrama; i ti, da si bio brz kada su poslali po tebe, i ti bi postao čuvar kao i oni. Ali sada je izabran onaj koji je bio pripravniji. O, ti beskrajno glupi starče, kojem je bilo draže dangubiti na putu da bi, zamisli, mogao nositi križ nekom mladom drvodjelcu, buntovniku i kriminalcu."

"Istina je", rekao je starac, "sreo sam mladića koji je trebao biti razapet i centurion mi je naredio da nosim njegov križ. I nakon što sam ga donio na vrh brda, još sam se malo zadržao ondje zbog riječi koje je govorio, zato što je bio strahovito tužan, ali ne zbog sebe nego zbog drugih, i ta čudesnost njegovih riječi tu me zadržala, tako da sam zaboravio na sve ostalo."

"Jesi, zaista, zaboravio si na sve ostalo, pa i na ono malo pameti što si je ikad imao, i tako si zakasnio da te postave za čuvara vrata hrama! Zar te nije sram kad pomisliš da su tvoj otac, i njegov otac, i otac oca njegova, svi bili čuvari vrata kuće Gospodnje i da su njihova imena na njima ispisana zlatnim slovima i da će ih svi ljudi čitati u buduća vremena za vijeke vjekova! Ali za tebe, stara neuspješna budalo, jedinog u čitavoj tvojoj obitelji, neće se više nikad čuti, jer tko će na cijelom svijetu, kad umreš, tko će ikad čuti za ime Šimuna Cirenca?"

Oscar Wilde (1854 - 1900)

preveo Luko Paljetak

„Šimun je svatko od nas slučajno unovačen“ (Pierre Emmanuel).

Kako prihvaćamo svoje križeve koje trebamo nositi. „Uzmite jaram moj na sebe“ (Mt 11,19).
“Nosite teret jedni drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!“ (Gal 6,2).

Privedio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis